

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33P/43/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117214101
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2117214101.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred pred sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, dieťa rodičov: matka U. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. ulica XXXX/XX, Z. - U., zastúpená advokátkou JUDr. Michaelou Kajabovou, so sídlom Budovateľská 2, Bratislava, a otec U. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. ulica XXXX/XX, Z. - U., prechodne M. XX, Z., zastúpený advokátskou kanceláriou SOPKO LEGAL s.r.o., so sídlom Paulínska 24, Trnava, IČO: 47 631 741, o určenie výživovacej povinnosti otca k maloletej na čas do rozvodu, takto

rozhodol:

I. Otec je povinný platiť na výživu maloletej E., nar. X.X.XXXX za obdobie od 30.5.2017 do 28.2.2019 sumu 750,- eur mesačne. Zročné výživné za obdobie od 30.5.2017 do 28.2.2019 v sume 2.298,38 eur sa povoľuje otcovi zaplatiť v 11 splátkach po 191,- eur mesačne a jednej splátky po 197,38 eur, kedy prvá splátka zročného výživného vo výške 197,38 eur je splatná dňa 15.11.2021 a každá nasledujúca vo výške 191,- eur vždy do 15-teho dňa toho-ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že omeškanie čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého zročného výživného. Otec je povinný platiť zročné výživné k rukám matky.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 30.05.2017 sa matka domáhala úpravy práv a povinností rodičov k maloletej E. na čas do rozvodu. Návrh odôvodnila tým, že dňa 04.07.1997 uzatvorila manželstvo s otcom maloletého dieťaťa a okrem E., nar. X.X.XXXX sa im za trvania manželstva narodila aj dcéra F., nar. X.X.XXXX, ktorá je toho času už plnoletá. Otcovi sa narodil z v novom vzťahu dňa XX.XX.XXXX. syn U.. Matka uviedla, že otec ju pri odchode zo spoločnej domácnosti uistil, že finančne sa nič nezmení a budú mať zachovanú životnú úroveň, na ktorú sú zvyknuté a všetky účty budú zaplatené. Otec im kupoval značkové oblečenie, šperky, drahé dovolenky, kozmetiku, platil nákladné výlety a kurzy. Dcére nemal problém kúpiť baleríny vykladané swarovského kryštálkami v hodnote viac ako 150 eur. Deti zle znášali odchod otca zo spoločnej domácnosti,. Matka v čase podania návrhu pracovala ako laborantka v spoločnosti U., a. s. s priemerným mesačným príjmom 643,14 Eur, iný príjem nemá. Otec pracuje ako lekár - urológ vo I. nemocnici v Z. a vykonáva aj súkromnú prax v spoločnosti H. N. Z., s. r. o., kde je výlučným spoločníkom a konateľom a ktorej tržby boli v roku 2015 vo výške 81.860,-Eur. Vykonáva súkromnú prax aj pre iné medicínske spoločnosti.

2. Matka ďalej uviedla, že maloletá bola v čase podania návrhu žiačkou piateho ročníka Súkromnej základnej školy V. v Z. a v súvislosti so štúdiom má vysoké mesačné výdavky, ktoré spočívajú v úhrade školného 310,-Eur, učebníc 9,50 Eur, stravného 51,-Eur, školského klubu 60,-Eur, školského

autobusu 30,-Eur, čo predstavuje pravidelné mesačné výdavky na školu spolu 460,50 Eur. Okrem toho E. absolvovala lyžiarsky kurz s poplatkom 400,-Eur, môže sa zúčastniť školy v prírode, rôznych výletov, školských aktivít s poplatkom okolo 500,-Eur za výlet približne dvakrát za školský rok. V rámci mimoškolských aktivít navštevuje krúžok Bestík, ktorý je zameraný na výrobu školského časopisu a krúžok šikovnej ruky s mesačným poplatkom 20,-Eur. Maloletá nosí školskú uniformu a za predpísané školské oblečenie sa vynakladá ročne suma aspoň 500,-Eur. Zdravotný stav maloletej je dobrý, prekonáva len bežné ochorenia, kde náklady na liečbu za voľno-predajné lieky predstavujú okolo 20,-Eur mesačne. Náklady na stomatológa činia asi 150,-Eur ročne. Ostatné mesačné výdavky v súvislosti so starostlivosťou o maloletú predstavujú podľa údajov matky 180,-Eur na stravu, 100,-Eur na oblečenie, 80,-Eur na obuv a 40,-Eur na kozmetiku a drogériu. Voľnočasové aktivity vrátane víkendov a dovolení stoja asi 300,-Eur mesačne. Náklady na bývanie hradí otec maloletej. Celkové priemerné mesačné výdavky so starostlivosťou o maloletú matka zhrnula na čiastku 1.488,50 Eur. Matka zdôraznila, že pri určovaní výživného musí súd prihliadnuť na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa osobne stará o dieťa. O maloletú x sa stará momentálne výlučne matka. Štúdium maloletej stojí mesačne okolo 700,-Eur, pričom matka podotkla, že školu vybrali obaja rodičia po vzájomnej zhode a x ju začala navštevovať ešte v čase, keď s nimi otec žil v spoločnej domácnosti. S návštevou tejto školy otec súhlasil a dobrovoľne platil výdavky s tým spojené. Preto žiadala, aby rozhodnutím vo veci samej bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky, aby ho obaja rodičia zastupovali a spravovali jeho majetok a aby bol otec zaviazaný k vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa v rozsahu 1.800 eur mesačne, z toho bežným výživným vo výške 1.300 eur mesačne k rukám matky maloletej a na účely tvorby úspor vo výške 500 eur mesačne na účet maloletej zriadený matkou, počnúc od podania návrhu. Stretávanie otca s maloletou nežiadala upraviť.

3. Otec vo vyjadrení k návrhu uviedol, že so zverením maloletej E. do osobnej starostlivosti matky súhlasí. Sporoval výšku navrhovaného výživného. Poukázal na to, že pri určení výšky výživného je potrebné rešpektovať súdnu prax, kedy sa výživné na všetky deti, ku ktorým má otec vyživovaciu povinnosť, určuje priemerne vo výške 20 - 30% z čistého príjmu. Matkou navrhovaná suma 1.800,-Eur predstavuje 75% čistého príjmu otca, a to len na jediné dieťa. Nakoľko otec má tri deti, ak by aj vychádzali z hornej hranice 30%, na maloletú E. N. pripadá 10 % čistých príjmov, čo je približne 250,-Eur mesačne. Otec však súhlasí so sumou 400,-Eur mesačne s tým, že pokiaľ mu to finančné možnosti dovoľia, je ochotný na maloletú E. prispievať aj nad túto sumu 400,-Eur. Nesúhlasí však s tým, aby súd určil vyššie výživné ako 400,-Eur. Pokiaľ ide o tvorbu úspor, návrh matky navrhol zamietnuť z dôvodu, že otec už v súčasnosti vynakladá výdavky na sporenie a životné poistenie vo výške 40,-Eur mesačne a mieni v tomto aj naďalej pokračovať. Čistý príjem otca je približne 2.500,-Eur mesačne, a preto považuje ním navrhovanú sumu 400,-Eur mesačne za primeranú. Uviedol, že sám mesačne uhradza splátky hypotekárneho úveru 452,20 Eur za dom, mesačné náklady za plyn 50,-Eur a elektrinu 62,-Eur, kvartálne náklady na vodné/stočné 60-80 Eur štvrtročne, Mágio 21,-Eur; celkovo náklady súvisiace s rodinným domom, v ktorom žije matka s maloletým dieťaťom vo výške 610,-Eur mesačne. Plní vyživovaciu povinnosť na plnoletú F. mesačne cca 600,-Eur, a na maloletého U. prispieva 400,-Eur mesačne, ktorá suma spočíva v nákladoch na plienky, hygienické potreby, detskú kozmetiku, oblečenie, stravu. Taktiež bol toho názoru, že matkou tvrdené výdavky na maloletú E. nezodpovedajú skutočnosti. Ak aj skutočné mesačné výdavky E. presahujú sumu reálnych možností otca, je nevyhnutné, aby tieto matka adekvátnym spôsobom upravila. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, nemá však právo žiť nad úroveň rodičov a ich možností a schopností. Nakoniec, matka vo svojom návrhu nezohľadnila svoju povinnosť podieľať sa na výžive maloletej E..

4. K výške výživného matka poukázala na to, otec má 6.000 pacientov, za ktoré mu zdravotná poisťovňa uhradza mesačne 20.000,-Eur. Vie, aké má manžel limity od zdravotných poisťovní na preplatenie výkonov zdravotnej starostlivosti. Ambulanciu spolu zakladali kvôli peniazom.

5. Otec uviedol, že jeho partnerka a matka maloletého U., O. F., je na rodičovskej dovolenke, ktorej momentálny príjem bol 210,-Eur mesačne. On okrem všetkých výdavkoch týkajúcich sa domu, v ktorom žije maloletá E. a matka maloletej, tiež platí daň za nehnuteľnosť, psa. Príjmy má mesačne 2.400-2.600,-Eur z I. nemocnice Z., kde je zamestnancom. Má tiež príležitostné dohody, tie sú nepravidelné, vo farmaceutických firmách, ktoré robia výskum liekov. Všetky príjmy sú dokladované v daňovom priznaní. V H. N. Z., s. r. o. je jediný spoločník, nie je jej zamestnancom. Nevyplatil si zisk za obdobie trvania s. r. o., tržby spoločnosti zodpovedajú aj jej nákladom. Za minulý rok platil daň z príjmu právnickej osoby vo výške 560,-Eur,. Na pojednávaní 17.10.2018 otec uviedol, že jeho partnerka O. F. pracuje na dohodu o

vykonaní práce od 01.01.2018 v H. N. Z., s. r. o. a od 01.09.2018 tiež v G., s. r. o., v ktorých je jediným konateľom.

6. Vo veci rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom č. k.33P/43/2017-289, dňa 28.11.2018 tak, že maloletú na čas do rozvodu zveril do osobnej starostlivosti matky, otec je povinný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 750,- eur mesačne a povolil otcovi splácať zročné výživné v mesačných splátkach po 150 eur. Na základe odvolania rodičov, Krajský súd v Trnave, uznesením č. k. 11CoP/28/2019, zo dňa 24.09.2019, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti bežného a zročného výživného a v závislom výroku o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, osobitne výšku vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k jeho ďalším dvom deťom, jeho zárobkové, majetkové a bytové pomery a nepreskúmal okolnosti obstarania nehnuteľnosti - rodinného domu, v ktorom otec žije s partnerkou a ktorú do vlastníctva nadobudla jeho partnerka.

7. Súd vykonal opätovné dokazovanie výsluchom matky, výsluchom otca, výsluchom svedka U. F. a svedkyne O. F., listinnými dôkazmi sobášny list, rodný list maloletej, potvrdenie o návšteve školy z ZŠ V. maloletej, potvrdenie školy o výške požadovaných poplatkov v šk. roku 2016/2017, potvrdenie zamestnávateľa o príjmoch matky od 05/2016 do 04/2017, od 6/2018 do 02/2019, potvrdenie zamestnávateľa o príjmoch otca od 09/2016 do 02/2019, rodný list maloletého U. N., výpis z bankového účtu vo VÚB č. F za obdobie od 10/2016 do 02/2019, daňové priznanie otca k dani z príjmov za rok 2016, daňové priznanie spoločnosti H. N. Z. s.r.o. za rok 2016, účtovná závierka H. x Z. s.r.o. za rok 2016, potvrdenie zamestnávateľa o príjmoch O. F. od 09/2016 do 08/2017, potvrdenie z ZŠ V. o prijatých platbách za maloletú v šk. 2016/2017, výpis z LV č. XXXX pre kú Z. vyhotovený k 25.4.2018, potvrdenie ZP Dôvera o platbách uhradených H. x Z., s. r. o. od 10/2016 do 7/2018, potvrdenie ZP H. o platbách uhradených H. x Z., s. r. o. od 10/2016 do 7/2018, potvrdenie ZP VŠZP o platbách uhradených H. x Z., s. r. o. od 10/2016 do 7/2018, zmluva o splátkovom úvere medzi SLSP a O. F. ako dlžníkom zo dňa 8.4.2015, potvrdenie o úhradách platbách do SPP, ZSE energia a telefón, účtovná závierka H. x Z., s. r. o. za rok 2017, poznámky k účtovnej závierke, účtovná závierka H. N. za rok 2018, poznámky k účtovnej závierke, účtovná závierka G., s. r. o. za rok 2018 a poznámky k účtovnej závierke, rozhodnutie Mesta Trnava o vyrubení poplatku za odpady na rok 2019, rozhodnutie Mesta Trnava o vyrubenej dani z nehnuteľnosti za rok 2019, čestné vyhlásenie F. N. z 9.12.2019 o výške výživného plateného otcom, dodatok k zmluve o prijatí dieťaťa do Detského centra Sovička uzatvorená otcom a O. F., potvrdenie H. x Z., s. r. o. a o výške príjmov O. F. za obdobie január-február 2019, potvrdenie G. o výške príjmov O. F. za obdobie január-február 2019, kúpna zmluva medzi predávajúcim W. U. a kupujúcimi O. F. a U. F. zo dňa 16.2.2018, rozhodnutie o povolení vkladu z 21.2.2018, kúpna zmluva medzi predávajúcimi U. F. a kupujúcou O. F. z 3.7.2019, rozhodnutie o povolení vkladu zo 14.8.2019, výpis z lustrácie Sociálnej poisťovni o príjmoch O. F. za obdobie od 5/2017 do 2/2019 na čl. 530, zmluva o prevode vlastníctva bytu medzi predávajúcou O. F. a kupujúcou M. V., platobný príkaz na úhradu pre L. P. vo výške 12.000,- eur na čl. 638, potvrdenie o pôžičke od veriteľa U. M. čl. 639, zmluva o splátkovom úvere medzi SLSP a dlžníkmi O. F., U. N. zo dňa 27.5.2019, záložná zmluva medzi SLSP a záložcami O. F., U. F. zo dňa 27.5.2019, poštový poukaz o úhrade výživného za obdobie od 07/2017 do 02/2019, potvrdenie X. F. z 18.11.2020, potvrdenie z M. z 23.11.2020, výpis z hlavných kníh a denníka spoločnosti x x Z., s. r. o. čl. 707-708, 724-730, účtovná závierka H. x Z., s. r. o. za rok 2018 s poznámkami a za rok 2019, odpoveď W. z 2.6.2020, potvrdenie G. z 13.7.2020, potvrdenie UPSVaR o výške rodičovského príspevku vyplácaného O. F., potvrdenie Štatistického úradu o výške priemernej mzde lekárov - špecialistov v rokoch 2017 až 2019, potvrdenia Ing. F. z 22.3.2021, potvrdenie JUDr. Z. 22.3.2021, potvrdenie UNICREDIT bank zo 17.3.2021, odpoveď W. z 30.3.2021, potvrdenie ZŠ V. o úhrade poplatkov v období od mája 2017 do februára 2019, potvrdenie Generálneho riaditeľstva Európskeho parlamentu z 10.5.2019, výpisy z bankových účtov, potvrdenie ZŠ V. o uhradených poplatkoch od 5/2018 do februára 2019, faktúra ZŠ V. čl. 162F145 vystavená 13.7.2016 a 16VF508 vystavená 20.10.2016 spolu s objednávkou.

8. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

9. Predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu je len úprava výšky výživného, ktoré bol otec povinný platiť na výživu maloletej za obdobie od 30.05.2017, teda od podania návrhu do 28.02.2019 (ďalej len „rozhodné obdobie“), teda do dňa predchádzajúceho právoplatnosti rozhodnutia súdu o rozvode manželstva rodičov, ktorým boli zároveň upravené práva a povinnosti rodičov k maloletej na čas po rozvode. Súd preto upravuje výživné späťne za rozhodnú obdobie, nakoľko úprava výšky výživného

na čas po rozvoze bola predmetom samostatného konania vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn. 38P/40/2017.

10. Maloletá žila v rozhodnom období v domácnosti matky, v rodinnom dome v U. vo vlastníctve rodičov, pričom náklady spojené s bývaním hradil otec. Maloletá je zdravá. Navštevovala Súkromnú základnú školu x, s návštevou ktorej boli spojené v rozhodnom období nasledovné náklady: pravidelné mesačné platby školného vo výške 310 eur mesačne (t. j. 21x310 eur a pomerná časť nákladov za mesiac máj 2017 v výške 20 eur), platby za učebnice vo výške 2x95 eur uhradené v mesiaci september 2017 a september 2018, náklady spojené s úhradou stravného v celkovej výške 534,90 eur, náklady s návštevou školského klubu v celkovej výške 940 eur (1 x60 eur +9 x80 eur+ 1 x 40 eur a 6 x20 eur) a náklady na dochádzku školským autobusom. Matka uviedla, že okrem týchto nákladov na školné a súvisiace poplatky, vynaložila aj náklady na obstaranie školskej uniformy vo výške 500 eur/rok. Táto skutočnosť nebola preukázaná, nakoľko doklad o úhrade matka nepredložila a ani z potvrdenia školy o uhradených poplatkoch takýto náklad nevyplýva. S uspokojovaním ďalších osobných potrieb maloletej má matka spojené v zásade bežné výdavky (na stravu, oblečenie, lieky, hygienu 40 eur, mobilné služby, krúžky, voľnočasové aktivity, ktorých výšku uvádzala v sume 300 eur). Výška nákladov sa počas rozhodného obdobia zásadným spôsobom nezmenila, Maloletá v rozhodnom období navštevovala basketbalový krúžok, krúžok V. a okrem lyžiarskeho výcviku sa nezúčastnila inej školou organizovanej voľnočasovej aktivity (výlet, exkurzia), čo matka odôvodňovala tým, že výživné, ktoré otec v rozhodnom období uhrádzal, matka spotrebovala prednostne na úhradu nákladov spojených so školou a ostatných základných potrieb maloletej. Matka neuvádzala náklady spojené s absolvovaním iných voľnočasových aktivít maloletou (napr. výlety), čo rovnako odôvodňovala nedostatkom finančných zdrojov, kedy z uhradeného výživného tieto náklady nemohla hradiť.

11. Matka bývala spolu s maloletou v rodinnom dome v U., v rozhodnom období neuvádzala vynakladanie žiadnych výdavkov na náklady domácnosti ako energie, služby, hypotéka. Matka v čase podania návrhu bola zamestnaná v spoločnosti U., s. r. o. do 04.05.2018 s priemerným mesačným príjmom 643,14 Eur netto. Od júna 2018 bola zamestnaná v spoločnosti E., s. r. o. s priemerným mesačným príjmom vo výške 721,60 Eur netto. Priemerný mesačný príjem matky v rozhodnom období bol 691,55 eur netto. Matka mala síce vyživovaciu povinnosť aj voči plnoletej dcére F., ktorá v rozhodnom období naďalej študovala, avšak túto si v rozhodnom období reálne neplnila, pričom na základe návrhu plnoletej dcéry F., ktorá uviedla, že jej od 09/2017 matka neprispieva na výživu bola určená vyživovacia povinnosť matky pre dcéru F. rozhodnutím Okresného súdu Trnava, č. k. 17Pc/15/2019-124, zo dňa 05.02.2020. Matka neuvádzala žiadne osobitné vlastné potreby, s ktorým by mala zvýšené výdavky.

12. Otec nežil v rozhodnom období v spoločnej domácnosti s matkou a maloletou, ale žil v spoločnej domácnosti s O. F. a ich maloletým synom U.. Poberal príjmy z viacerých zdrojov. Z potvrdenia o príjme otca vo Fakultnej nemocnici Trnava vyplýva priemerný mesačný príjem otca zo zamestnania v rozhodnom období vo výške cca 2491,-Eur v čistom, keď jeho priemerný čistý mesačný príjem bol v roku 2017 vo výške 2.476 eur, v roku 2018 vo výške 2.494 eur a za január a február 2019 vo výške 2.513 eur.

13. Okrem toho otec poberal v rozhodnom období odplaty od tretích subjektov, ktoré označil ako príjmy za výskum do apríla 2017 a následne počas celého rozhodného obdobia poberal odplatu od tretích subjektov, ktorých titul otec nešpecifikoval, tieto príjmy súdu neuviedol, hoci z vykonaného dokazovania vyplýva, že ich pravidelne poberal v rokoch 2017 až 2019. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že otec poberal od spoločnosti X. F., s. r. o. v roku 2017 odplaty v celkovej výške 10.853 eur, v roku 2018 v celkovej výške 7.815 eur, od spoločnosti M. Slovakia, s. r. o. v roku 2017 odplaty v celkovej výške 1.522,80 eur, v roku 2018 v celkovej výške 486 eur, od spoločnosti F. v roku 2017 odplaty vo výške 729 eur, od spoločnosti JC T. v roku 2018 odplatu v celkovej výške 283,50 eur, od spoločnosti JD F. v roku 2018 odplatu v celkovej výške 1.539 eur a od spoločnosti R. v roku 2018 odplatu v celkovej výške 1.328 eur a v roku 2019 (do 02/2019) v celkovej výške 405 eur. Otec tak poberal od tretích subjektov v roku 2017 odplaty v celkovej výške 13.104,80 eur, v roku 2018 v celkovej výške 11.451,50 eur a do februára 2019 v celkovej výške 405 eur, spolu vo výške 24.961 eur, t. j. priemerne za obdobie od 01/ 2017 až 02/2019 vo výške 960 eur mesačne.

14. Z účtovnej závierky spoločnosti H. x Z., s. r. o. súd zistil, že spoločnosť dosiahla výnosy z podnikateľskej činnosti v roku 2015 vo výške 81.860 eur, v roku 2016 vo výške,- 93.183 eur, v roku 2017 vo výške 96.289, - eura v roku 2018 vo výške 102.686,- eur, pričom hodnota majetku spoločnosti

bola celkom v roku 2015 vo výške 39.217 eur, v roku 2016 vo výške 60.543,- eur, v roku 2017 vo výške 61.420,- eur a v roku 2018 vo výške 83.868,- eur. Náklady na hospodársku činnosť boli v roku 2015 vo výške 81.353 eur, v roku 2016 vo výške 91.664,- eur, v roku 2017 vo výške 87.481,- eur, a v roku 2018 vo výške 91.264,- eur. Spoločnosť dosiahla hospodársky výsledok pred zdanením v roku 2015 stratu vo výške 2.166 eur, v roku 2016 zisk vo výške 512 eur, v roku 2017 zisk vo výške 7.512 eur a v roku 2018 vo výške 10.322,- eur.

15. Otec uhrádzal náklady na energie a služby v dome v U., v ktorom počas rozhodného obdobia bývala maloletá s matkou, pričom uvádzal, že mesačné náklady na plyn sú vo výške 56 eur, elektrinu 79 eur, vodné a stočné 15 eur a odvoz smetí vo výške 7,50 eur, spolu 157,50 eur mesačne a hradil splátku hypotekárneho úveru v plnej mesačnej výške.

16. Otec žil v rozhodnom období v spoločnej domácnosti jeho partnerky O. F.. Vyživovaciu povinnosť mal, okrem maloletej E., aj vo vzťahu k plnoletej dcére F., túto si plnil vo výške 600 eur mesačne, ktorá v šk. roku 2017/2018 a 2018/2019 bola študentkou vysokoškolského štúdia (prvý stupeň) v ČR. Vyživovaciu povinnosť mal aj voči maloletému synovi U., narodenému XX.XX.XXXX, ktorej výška bola nepravidelná pričom matka maloletého uvádzala výživné, ktoré otec plnil v nepravidelnej výške od 320 až do 550 eur mesačne, čo vo svojej výpovedi potvrdil aj otec. Maloletý U. navštevoval od 09/2018 súkromné predškolské zariadenie s mesačným poplatkom 400 eur, z dôvodu, že jeho matka začala pracovať, aby si zvýšila príjem. Počas celého rozhodného obdobia bol otec zamestnaný vo I. nemocnici Z., zároveň bol jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti H. x Z., s. r. o., v ktorej okrem iného vykonáva, aj činnosť lekára a konateľa a od 07.03.2018 vykonáva aj činnosť konateľa spoločnosti G., s. r. o. Partnerka otca O. F. mala v rozhodnom období príjmy vo forme materského za mesiac 06/2017 vo výške 1.269 eur, za mesiac 07/2017 vo výške 1.311 eur a za mesiac 08/2017 vo výške 719 eur. Následne poberala rodičovský príspevok vo výške 220 eur mesačne. V období od 01/2018 do 02/2019 mala tiež netto príjem zo spoločnosti H. x Z., s. r. o. vo výške 70 eur mesačne a zo spoločnosti G., s. r. o. mala za mesiace 09-11/2018 mesačný netto príjem 100 eur, za 12/2018 približný netto príjem 486 eur a za mesiace 01-02/2019 mesačný netto príjem 501 eur. Uvádzala mesačné výdavky v súvislosti s jej domom vo výške plyn 65 eur, elektrina 115 eur a splátku hypotekárneho úveru 635 eur mesačne.

17. V zmysle § 28 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Spoločná zodpovednosť oboch rodičov za výchovu a vývoj dieťaťa vyplýva aj z čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. V zmysle čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

18. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (3). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (5).

19. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

20. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti

a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery a podľa § 78 ods. 3 pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

23. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá Zákona č. 160/015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

25. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihlada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

26. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezahod v osobnej sfére účastníkov príslušných rodinnoprávných vzťahov. Zákon preto pojmovo vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Ide však o odôvodnené potreby oprávneného, preto je nevyhnutná ich individualizácia z hľadiska jeho konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod., budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodilé. K pojmu „odôvodnené“ potreby maloletého súd uvádza, že tento je potrebné vykladať úmerne aj ku schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného platiť výživné. Pokiaľ sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery osoby povinnej platiť výživné nízke, napr. na hranici minimálnej mzdy, za odôvodnené potreby oprávneného na výživné sa potom považujú len základné, k životu nevyhnutné, výdavky oprávneného, napr. strava, bývanie. Pokiaľ však sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného dobré, zarátavajú sa do odôvodnených potrieb oprávneného aj ďalšie výdavky ako napr. na kultúru, šport a v prípade nadštandardných možností povinného sú odôvodnenými potrebami oprávneného aj nadštandardné potreby, napr. dovolenky a podobne. Súd poznamenáva, že dokladom o zaplatení, resp. potvrdením, je potrebné preukazovať len výdavky nie bežné, ostatné bežné výdavky, pokiaľ sú ich výšky primerané, nie je potrebné a ani možné takto preukazovať (napr. potvrdeniami, rozhodnutia, výpismi z účtu, faktúrami, pokladničnými dokladmi...), nakoľko ceny denného spotrebného tovaru sú všeobecne známe. Matka poskytuje maloletej bývanie a s ním spojené výhody.

27. Maloletá mala v rozhodnom období vek 11- 12 rokov a navštevovala druhý stupeň súkromnej základnej školy V.. Otec aj matka sa zhodli a mali záujem na tom, aby maloletá uvedenú školu navštevovala aj po ich rozchode. Na základe preukázateľných výdavkov spojených s návštevou školy, tak ako sú vyčíslené v skutkových zisteniach súdu v bode 10, súd za preukázateľné výdavky spojené s návštevou školy považuje sumu 460 eur mesačne, čo zahŕňa navyše aj všetky poplatky a náklady na zakúpenie školských pomôcok a potrieb, ktorých obmena alebo dokúpenie je spravidla obvyklé.

28. Za ďalej preukázané súd považoval nasledovné mesačné výdavky na maloletú: na stravu vo výške 150 eur, pričom sumu stravného súd určil aj so zohľadnením toho, že matka uvádzala sumu vo výške 180 eur, ktorú otec nepoprel, avšak súd zohľadnil, že maloletá sa stravovala aj v škole, pričom výdavky na školskú stravu sú už zahrnuté do školských poplatkov. Za nesporné považoval súd aj výdavky na oblečenie a obuv vo výške 80 eur mesačne, keďže vzhľadom na vek maloletej, ktorá v danom období naďalej rástla, je nevyhnutné pravidelne obmieňať a dokupovať sezónne oblečenie do školy, na voľno časové aktivity, domáce oblečenie, na športovú činnosť a nevyhnutnú sezónnu obmenu obuvi. Súd má za to, že suma 80 eur mesačne by mala postačovať na úhradu nákladov spojených s obstaraním oblečenia a obuvi v obvyklom rozsahu a kvalite. Súd za dôvodný považoval výdavok spojený s nákladmi na lieky vo výške 10 eur, do čoho zahrnul aj náklady na lieky spojené s bežnými ochoreniami (napr. sezónne respiračné ochorenia) a prípadné vitamínové doplnky, ktoré nie sú uhrádzané zo zdravotného poistenia, keďže nebolo v konaní tvrdené, že maloletá trpí ochoreniami, ktoré by si vyžadovali zvýšené výdavky. Za dôvodné považoval súd výdavky na bývanie v pomernej výške pripadajúcej na maloletú v sume 80 eur mesačne, čo zahŕňa podiel na mesačných preddavkoch na úhradu za energie a služby a odvoz odpadu (v plnej výške tieto náklady hradil otec). Výdavok na hygienu vo výške 40 eur považoval súd za dôvodný a nesporný pričom do tejto položky je potrebné zahrnúť potreby na osobnú hygienu, zubnú hygienu, ktoré sa pravidelne spotrebovávajú resp. opotrebovávajú. Do sumy bežných a obvyklých výdavkov súd zaradil aj náklady na zubné ošetrenia v pomernej výške 10 eur mesačne. Pokiaľ ide o krúžky, súd považoval za odôvodnené výdavky spojené s basketbalovým krúžkom vo výške 20 eur. Súd má za to, že uvedené výdavky nie sú nadštandardné a sú súčasťou bežného žiackeho/študentského života. Za dôvodný považoval súd aj výdavok na voľnočasové aktivity, ktorú súd určil vo výške 30 eur. Hoci matka neuvádzala, že v rozhodnom období sa maloletá, okrem lyžiarskeho výcviku, zúčastnila aj iného obdobného podujatia, a to z dôvodu nedostatku prostriedkov, súd má za to, že pokiaľ sa otec sa zúčastnil rodinnej dovolenky v zahraničí a v minulosti maloletá s rodičmi absolvovala rodinné zimné a letné dovolenky, nie je dôvod, aby do nákladov na výživné neboli zahrnuté aj tieto výdavky, hoci by pokrývali len náklady napríklad na pobyty v prírode, návštevu kina, kultúrneho podujatia, zábavného parku. Súd preto pri výške dôvodných potrieb maloletej zohľadnil aj voľnočasové aktivity, hoci nie v sume ako uvádzala matka, keďže mesačný výdavok v sume 300 eur (3.600 eur ročne) sa nejaví súdu ako účelný pre dieťa vo veku 11-12 rokov. Pokiaľ matka chcela poskytnúť dcére aj takýto nadštandard, má tak možnosť toto kompenzovať z vlastného príjmu, keďže v rozhodnom období mala príjem zo závislej činnosti, pričom plnila len vyživovaciu povinnosť voči maloletej a z vlastného príjmu už nevynakladala žiadne osobitné výdavky na bývanie (čo spravidla predstavuje významné náklady), keďže tieto uhradil otec maloletej aj v prospech matky. Súdom ustálené odôvodnené výdavky maloletej tak predstavujú sumu približne 880-890,- Eur mesačne.

29. Súd zdôrazňuje, že výživné má spotrebný charakter a má pokrývať všetky bežné a dôvodné výdavky na zabezpečenie výživy maloletého dieťaťa. Je tiež potrebné zdôrazniť, že výživné má zabezpečiť približne také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov. Primeraná hranica výživného je daná pritom samou spotrebnou povahou výživného, v ktorej je potrebné uspokojovať aj rozumné ďalšie potreby dieťaťa nad hranicu základných potrieb, pokiaľ ich uspokojovanie dovoľujú možnosti a schopnosti povinného rodiča. Pri ustálení výšky výživného je nutné vziať do úvahy aj priamu starostlivosť o dieťa, ktorá sa jeho vekom mení, teda čím je dieťa staršie, tým táto osobná starostlivosť je menšia (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19CoP/21/2018). Rozdiel úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním bytových potrieb dieťaťa, nakoľko pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, že ktorý z rodičov, v akej miere sa o dieťa osobne stará.

30. Obligatórnym zákonným hľadiskom pre určenie výživného je osobný výkon starostlivosti o dieťa. Uvedené konanie sa v zmysle predmetného ustanovenia chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín "prihliada sa", osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu (pri deťoch s dlhodobým ťažkým zdravotným postihnutím). Najvýznamnejší podiel

bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia. S vývojom dieťaťa sa mení skladba starostlivosti o dieťa (pribúda školská dochádzka, záujmy, voľný čas dieťaťa), na druhej strane sa dieťa stáva samostatnejšie, čo je dôvodom, pre ktorý podiel osobného výkonu starostlivosti na vyživovacej povinnosti klesá.

31. Na strane povinného sa preskúmvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprímeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej schopnosti a rozumieme nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Povinný môže mať príjmy z jedného alebo viacerých zdrojov, z výkonu závislej činnosti, z podnikateľskej činnosti, autorské honoráre, odmeny za zlepšovacie návrhy, vynálezy, z prednáškovej činnosti, odmeny za výkon rôznych funkcií, za účasť v kontrolných a iných orgánoch, v stavovských organizáciách, môže mať majetkovú účasť v podnikateľských subjektoch, príjmy z prenájmu nehnuteľností, dividendy, príjmy z tichého spoločenstva, dávky sociálneho zabezpečenia. Pravidelne zisťovanými okolnosťami v konaní o výživnom na strane výdavkov sú pravidelné, ako aj nepravidelné náklady spojené s bývaním (nájomné, prevádzka bytu, domu), stravou, ošatením, zdravotným stavom, starostlivosťou o dieťa a domácnosť, inými vyživovacími povinnosťami, poisťovnými plneniami, sporením, pôžičkami, splátkovými platbami, daňovými plneniami, výdavkami na výkon povolania. Majetkové pomery charakterizuje vlastníctvo nehnuteľností (pozemky, domy, byty, rekreačné chaty, ich počet, reálna potreba a možnosť využitia povinným vrátane získavania výnosov z nich, prípadne dôvod ich nevyužívania na výnosy), cenných papierov, obchodných podielov, vkladov v bankách, iných hnuiteľných vecí (motorové vozidlá, luxusné športové vybavenie, zbierky, cennosti, elektronika), ako aj celkový životný štandard (dovolenky, životné náklady). Nejde o zásah do vlastníckeho práva povinného, ktorý môže vlastniť neobmedzené majetkové podstaty, ale len o posúdenie jeho majetkových pomerov vo vzťahu k plneniu prioritnej vyživovacej povinnosti.

32. Vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu vyplýva priamo zo zákona a nie až na základe rozhodnutia súdu. Kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Ak rodičia dosahujú vysokú životnú úroveň, aj dieťa má zákonné právo podieľať sa na nej. Výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zahnuté je v tom aj uspokojovanie potrieb bývania dieťaťa. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa sú v každom jednotlivom prípade odlišné, preto k nim musí súd pristupovať diferencovane. Schopnosti a možnosti rodiča pri tom súd má hodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti uplatnenia v danom regióne, atď. Majetkové pomery rodiča pritom súd má posudzovať nielen podľa vykazovaného príjmu, ktorý býva niekedy neúplný alebo skreslený, ale aj podľa celkovej hodnoty nadobudnutého majetku, ktorý môže upozorniť na ďalšie nedoložené príjmy.

33. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/1162/201, „pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je tak smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že právom dieťaťa je podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Miera životnej úrovne rodiča je objektívne zistiteľná rôznymi dôkazmi. Môže ju preukazovať napríklad výška mesačných nákladov rodiča a to v súhrne, ale aj v jednotlivých položkách. Smerodajnou môže byť výška tých položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné, napr. úvery, životné poisťky, náklady na mobilný telefón a pod. Jedným z rozhodujúcich faktorov pri určení jej výšky, je zistenie mesačných nákladov povinného rodiča. Často krát totiž ochota rodiča plniť určitú výšku výživného na svoje dieťa nedosahuje ani jeho mesačné náklady na platenie úverov, či poisťiek. Cieľom ustanovenia § 62 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné“.

34. V posudzovanom prípade osobnú starostlivosť o maloletú v rozhodnom období zabezpečovala výlučne matka. Túto jej starostlivosť so zohľadnením veku maloletej je možné klásť sčasti na roveň finančnému zabezpečeniu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že priemerný čistý mesačný príjem matky v rozhodnom období bol 691,55 eur. Matka mala síce vyživovaciu povinnosť aj voči plnoletej dcére F., avšak túto si v rozhodnom čase reálne neplnila. Matka bola zaviazaná prispievať na výživu plnoletej dcéry F. na základe rozhodnutia tunajšieho súdu č. k. 17Pc/15/2019-124, až s účinnosťou od 13.07.2019 vo výške 150 eur. Znamená to, že v rozhodnom období by matka mala vyživovaciu povinnosť v rozsahu od 138 eur do 207 eur (teda 20-30% zo sumy jej netto príjmov), pričom vzhľadom na vek maloletej súd za dôvodnú výšku jej vyživovacej povinnosti považuje sumu 170 eur (t. j. 25% z jej priemerného čistého netto príjmu), z čoho súd na výživu maloletej určil celé takto vyčíslené výživné (keďže matka nepreukázala ani netvrdila, že si vyživovaciu povinnosť plnila aj vo vzťahu k dcére F., ktorá v rozhodnom období žila a študovala v ČR). Zo sumy vyčíslenej vyživovacej povinnosti je matka povinná plniť výživné v peňažnej forme sumou 70 eur a sumu 100 eur kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o maloletú.

35. Súd zohľadnil pri určení vyživovacej povinnosti matky aj výrazné rozdielnu výšku príjmov rodičov, keď príjem otca takmer 8-9 násobne prevyšoval príjem matky.

36. Pri skúmaní možností, schopností a majetkových pomerov otca súd dospel k záveru, že otcom tvrdené a deklarované príjmy v priebehu tohto konania nezodpovedajú jeho skutočným príjmom, ktoré dosahoval, resp. ktoré je schopný dosahovať, keďže otec zotrval na tvrdení, že jeho jediný príjem je zo závislej činnosti pre x Z.. Z vykonaného dokazovania súd navyše ustálil, že otec súdu neuvádzal pravdivé a úplné skutkové tvrdenia o svojich príjmoch a majetkových pomeroch a tieto súdu zatajoval, keď napríklad ešte vo svojom odvolaní uviedol, že od tzv. farmaceutických spoločností poberal príjmy naposledy do apríla 2017, keďže podľa jeho tvrdenia došlo k zmene právnych predpisov v danej oblasti a takéto príjmy poberať ďalej nemohol. Uvedené tvrdenie otca bolo v konaní vyvrátené, keďže otec aj naďalej poberal príjmy od spoločností, ktoré súdu ale neuviedol. Otec sa tiež bez vážneho dôvodu vzdal pravidelného príjmu z podnikania, keď si za činnosť lekár a konateľ vykonávanú pre obchodnú spoločnosť nevyplácal žiadne plnenie. Okrem toho, hoci obchodná spoločnosť dosahovala pravidelne zisk, otec si žiadny zisk ako spoločník nevyplácal. Súd skúmal aj skutočnú životnú úroveň otca, ktorá vyplýva zo štruktúry jeho majetku a výdavkov vynakladaných na uspokojovanie jeho životných potrieb.

37. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že otec má objektívne možnosti zabezpečiť svoju významne vyššiu životnú úroveň v porovnaní s úrovňou matky, vzhľadom na jeho príjmové možnosti. Otec dosiahol vysokoškolské vzdelanie, má pravidelný, stabilný dlhodobý dosahovaný príjem zo závislej činnosti, ktorý bol pravidelne valorizovaný v priemernej výške 2.491 eur netto mesačne. Otec dlhodobo vykonával aj podnikateľskú činnosť vo vlastnej obchodnej spoločnosti, v ktorej aj aktívne, okrem riadiacich pozícií vykonával lekársku činnosť, pričom sám konštatoval, že rozsah jeho úväzku v obchodnej spoločnosti je 0,4. Napriek tomu, si žiadnu odmenu za túto činnosť nevyplácal.

38. Súd dospel k záveru, že je nepravdepodobné, aby z výkonu podnikateľskej činnosti, ktorú navyše vykonáva aj na úkor svojho zamestnaneckého pomeru (kedy si skrátil svoj pracovný úväzok vo x Z. na rozsah 0,8) nedosahoval otec dlhodobý žiadny príjem. Navyše otec uviedol, že počet pacientov spoločnosti H. x Z., s. r. o. narástol, o čom svedčia rastúce výnosy, zamestnáva viacero zdravotníckych pracovníkov, teda, ak spoločnosť prosperuje, je len dôvodné, aby otec poberal z výkonu svojej činnosti aj odplatu. Otcov oficiálny príjem zo závislej činnosti vo x Z. navyše nedokáže pokryť ani reálne náklady a výdavky na jeho rodiny. Otec má tri vyživovacie povinnosti, na dcéry ju plnil vo výške 600 eur mesačne (na každú), na maloletého U. nepravidelne vo výške 320 až 550 eur mesačne, platil úver a náklady na bývanie v rodinnom dome užívanom matkou s maloletou a podieľal sa na nákladoch na bývanie v rodinnom dome s jeho súčasnou partnerkou. Okrem toho uvádzal aj vlastné osobné výdavky, keď len na vlastnú stravu vynakladal 250 eur mesačne a prispieval na domácnosť svojej partnerke. Súd pri určení výživného v danej veci nemohol vychádzať len z otcom oficiálne priznaného príjmu, ale musel zohľadniť aj potenciálny príjem otca z výkonu činnosti lekára a konateľa pre obchodnú spoločnosť, ktorú vykonáva síce podľa vlastných tvrdení bezodplatne, ale na úkor príjmov zo závislej činnosti a na úkor plnenia svojej vyživovacej povinnosti. Súd posúdil túto skutočnosť ako nedôvodné vzdania sa ďalšieho príjmu, pričom na základe hospodárskych výsledkov bolo v možnostiach spoločnosti vyplácať otcovi pravidelný príjem.

39. Aj z rozhodovacej praxe vyplýva, že súd „pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 236/2018). Navyše „princíp potenciality príjmov nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného, pretože použitím tohto princípu súd podľa charakteru správania sa povinného vymedzuje fiktívny (prezumpovaný príjem), ktorý je následne základom pre určenie výživného na dieťa“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/14/2021).

40. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

41. Otec počas celého konania tvrdil, že z výkonu podnikania nemá žiadny príjem, a túto činnosť vykonáva v spoločenskom záujme bezodplatne a jeho jedinými príjmami sú príjem zo závislej činnosti a sčasti priznal aj príjmy z činnosti pre tzv. farmaceutické spoločnosti, pričom tvrdil, že tieto dosahoval len do apríla 2017. Súd nespochybňuje, že výkon lekárskej činnosti je v celospoločenskom záujme a je možné túto činnosť ako všeobecne prospešnú, na základe vlastného presvedčenia, vykonávať bez ohľadu na odmenu alebo len za minimálnu odmenu. Avšak zo všetkých skutočností zistených v priebehu súdneho konania sa nejaví toto tvrdenie otca ako presvedčivé. Hoci z vykonaného dokazovania (daňové priznanie, účtovné závierky a účtovné knihy spoločnosti H. x Z., s. r. o.) nevyplýva, že by otec poberal odmenu konateľa alebo si vyplácal zisk alebo odmenu za činnosť pre spoločnosť, súd má za to, že vzhľadom na ním deklarované osobné výdavky (plnenie vyživovacej povinnosti na tri deti, úhrada nákladov na bývanie v dome v U. a splátka úveru, príspevkov na bývanie v dome partnerky O. F.), len príjem otca zo závislej činnosti nie je postačujúci na to, aby otec maloletej uhrádzal všetky svoje výdavky. Znamená to, že otec poberal, okrem príjmu zo závislej činnosti, aj iné príjmy. Svedčí o tom aj tvrdená životná úroveň rodiny v čase, kedy rodičia maloletej žili v spoločnej domácnosti a životný štandard, ktorý matka uvádzala a otec nepoprel, by si nemohli dovoliť financovať len z príjmov matky a otca zo závislej činnosti, keď už v tom čase maloletá navštevovala súkromnú školu. Matka tiež uviedla, že spoločnosť zakladali z finančných dôvodov, čo otec nepoprel.

42. Súd na základe toho ustálil, že potenciálny príjem otca z výkonu činnosti lekára a konateľa pre spoločnosť H. x, s. r. o. je vo výške zodpovedajúcej jeho príjmu dosahovanej zo závislej činnosti, keďže ide o totožnú pracovnú činnosť. Zo závislej činnosti vo x Z., dosahoval otec priemerný mesačný príjem 2.491 eur pri pracovnom úväzku 0,8, súd tak ustálil potenciálny mesačný príjem otca z činnosti lekár a konateľa pre spoločnosť H. N., s. r. o. vo výške 1.245 eur pri pracovnom úväzku 0,4, teda ako 50 % jeho príjmu zo závislej činnosti vo x Z..

43. Okrem toho, otec poberal aj príjmy od tretích subjektov za tzv. farmaceutický výskum a poradenstvo, pričom priemerná mesačná výška odplaty bola vo výške 960 eur mesačne.

44. Z účtovných podkladov spoločnosti H. x Z., s. r. o. za roky 2016, 2017 a 2018 ktorej je otec jediným spoločníkom a konateľom súd zistil, že hoci spoločnosť dosiahla zisk pri raste výnosov, otec ako spoločník si tento nevyplácal.

45. Súd rešpektuje tú skutočnosť, že každý spoločník má právo rozhodnúť o spôsobe s naložením zisku, či už jeho investovaním do rozvoja spoločnosti, alebo na tvorbu rezerv pre prípad budúcich strát. Súd ale zároveň pripomína, že výkon podnikateľskej činnosti je zárobková činnosť a jej cieľom je dosiahnuť zisk pre spoločníka, čo v podstate predstavuje zdroj jeho príjmov, prípadne odplatu za zhodnotenie jeho investície (vkladu do spoločnosti). Je právom spoločníka rozhodnúť o spôsobe rozdelenia zisku. Súd sa ale nemôže uspokojiť s tvrdením, že zisk si otec ako spoločník, napriek dlhoročnému ziskovému

podnikaniu, doteraz vôbec nerozdělil, a tento opätovne reinvestuje (keďže je zjavný nárast hodnoty majetku spoločnosti), prípadne vytvára rezervy. Prítom spoločnosť nevykazuje žiadne straty, naopak rastú jej výnosy, zvyšuje sa aj hodnota majetku spoločnosti, je preto zo strany otca nedôvodné vzdávať sa príjmov z podnikania len za účelom neustáleho rastu spoločnosti, hoci by sa tým aj zvyšovala hodnota obchodného podielu. Podľa súdu, riadne zabezpečenie vyživovacej povinnosti na uspokojovanie potrieb maloletých detí musí mať prednosť pred prípadným zhodnocovaním obchodného podielu. Ak spoločník spoločnosti, ktorý je zároveň rodičom s vyživovacou povinnosťou, sa dobrovoľne vzdáva potenciálnych príjmov z podnikateľskej činnosti, na úkor neustáleho rastu spoločnosti, súd zastáva názor, že v takom prípade sa rodič - spoločník dobrovoľne vzdáva príjmu z podnikania. Súd musí túto skutočnosť zohľadniť ako potenciálny príjem otca, ktorý by mohol dosiahnuť a ktorého sa dobrovoľne vzdal, navyše ak otec je jediný spoločník obchodnej spoločnosti a je tak nezávislý a samostatný pri rozhodovaní akým spôsobom naloží so ziskom.

46. Výnosy spoločnosti H. x Z., s. r. o., postupne rástli, na druhej strane spoločnosť vynakladala aj značné výdavky na rast a udržanie výnosov, osobitne súd poukazuje na výdavky na marketingovú činnosť. Prítom otec sám vo svojej výpovedi uviedol, že zo strany jednotlivých poisťovní má spoločnosť určené limity na poisťencov, preto samotná marketingová činnosť je zrejme zameraná na získanie pacientov - samoplatcov. Z rozsahu vynaložených výdavkov na marketingovú činnosť vyplýva, že v roku 2016 vynaložil otec výdavky tohto charakteru vo výške 25.000 eur, dosiahol výnosy 93.183 eur (v roku 2015 výnosy vo výške 81.860 eur) a čistý zisk 1.519 eur, v roku 2017 vynaložil výdavky na marketing 7.600 eur, dosiahol výnosy 96.289 eur, zisk 6.076 eur, v roku 2018 vynaložil výdavky na marketing takmer 16.000 eur, dosiahol výnosy 102.686 eur a zisk 7.875 eur.

47. Z uvedených účtovných dát tak vyplýva, že dosahované hospodárske výsledky, teda pomer medzi rastom výnosov a výškou vynaložených výdavkov na marketing a propagáciu za jednotlivé roky je neproporčný (výdavky sa primerane neprejavili aj na raste výnosov aspoň na úrovni vynaloženého výdavku), čo nasvedčuje tomu, že marketingové náklady nie sú zjavne vynakladané efektívne v celom ich rozsahu. Napriek tomu ich spoločnosť H. x Z., s. r. o. opätovne vynakladala v značnej výške. Súd je toho názoru, že nie je možné prihliadať na celkovú výšku týchto výdavkov.

48. Súd zdôrazňuje, že nie každý daňovými predpismi uznaný výdaj povinného rodiča je z hľadiska jeho podnikania nevyhnutný do tej miery, že by nebol dôvod od neho požadovať, aby z takýchto výdavkov prednostne plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. Samotné daňové priznanie predložené zo strany povinného rodiča nie je možné považovať za splnenie povinností, ktoré mu vyplývajú z ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine <aspi://module='ASPI'&link='36/2005%20Z.z.%252363'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Súd je povinný v zmysle ustanovenia § 63 ods. 2 Zákona o rodine <aspi://module='ASPI'&link='36/2005%20Z.z.%252363'&ucin-k-dni='30.12.9999'> preskúmať dôvodnosť všetkých výdavkov povinného rodiča uplatnených v daňovom priznaní, ktoré ako odpočítateľná položka priamo znižujú daňový základ, resp. posúdiť, ktoré výdavky boli pre podnikanie skutočne nevyhnutné. Súd preskúma všetky jeho daňové výdavky a na záver vyhodnotí jeho predpokladaný príjem. Z predpokladaného príjmu získaného navýšením jeho daňového základu o sumu uplatnených výdavkov (nie nevyhnutných) súd vyvodí schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Pri kladnom výsledku podnikateľskej činnosti sa vychádza z porovnaní predmetu úpravy daňových a rodinných predpisov, pričom súd nemusí každý výdavok, hoci uznaný a akceptovateľný daňovým predpisom, považovať za taký nevyhnutný pre udržanie príjmu z podnikateľskej činnosti, aby to odôvodňovalo jeho prioritu pred existenčným charakterom plnenia vyživovacej povinnosti, resp. priorizovať neprímeraný rozvoj podnikateľských aktivít povinného na úkor vyživovacej povinnosti. Ak určité výdavky nie sú nevyhnutné, pri určovaní výšky výživného bude súd vychádzať z potencionalneho príjmu, ako keby k realizácii uvedených výdavkov nedošlo. Relevantnými údajmi z daňového priznania podnikateľského subjektu a príloh nie je len zisk alebo strata, ktoré sú konečným výsledkom hospodárenia, pretože strata nemusí automaticky signalizovať zlú finančnú kondíciu spoločnosti. Kladný hospodársky výsledok môže byť znižovaný stratou z minulých rokov, rozhodnutím podnikateľa realizovať výdavky a investície v takom rozsahu, že to podstatným spôsobom zníži jeho daňový základ, až vykáže daňovú stratu alebo minimálny kladný hospodársky výsledok, ale aj hodnotou dlhodobého hmotného majetku spoločnosti, ktorý je predmetom odpisov tak, ako je tomu v danom prípade.

49. Matka maloletej uviedla, že v čase spolužitia s otcom im príjem otca z podnikania umožňoval mať nadštandardný životný štýl, domácnosť a záhradu zariadené na mieru a navrhnuté architektom a pravidelné letné a zimné dovolenky. Ambulanciu zakladali z finančných dôvodov. Otec nepoprel tvrdenia matky ohľadom ich životných a bytových podmienok v čase trvania spoločnej domácnosti. Z prehľadu hospodárskych výsledkov obchodnej spoločnosti vyplýva, že v rokoch 2015 a 2016 boli hospodárske výsledky nižšie v porovnaní s rokmi 2017 a 2018. Preto, ak hospodárske výsledky spoločnosti za rok 2015 a 2016 umožňovali rodine uspokojovať svoje životné potreby nadštandardne, je racionálne očakávať, že na základe hospodárskych výsledkov za roky 2017 a 2018, kedy sa príjmy z hospodárskej činnosti spoločnosti zvýšili, je otec spôsobilý plniť svoju vyživovaciu povinnosť nadštandardne.

50. Okrem toho, otec využíva na financovanie svojich osobných potrieb napríklad leasingu osobného motorového vozidla zdroje spoločnosti, ktoré následne účtuje ako výdavky spoločnosti, čo možno považovať za formu nepeňažného príjmu otca, keďže tak nevynakladá na obstaranie motorového vozidla vlastné zdroje.

51. Nie je možné opomenúť ani činnosť otca ako konateľa spoločnosti G. s. r. o. Hoci tvrdil a vyplýva to aj z účtovnej závierky danej spoločnosti za rok 2018, že mu nebola vyplácaná žiadna odmena, súd je toho názoru, že vzhľadom na jej hospodárske výsledky, (pričom daná spoločnosť vykázala v roku 2018 výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 38.649 eur a náklady vo výške 28.728 eur), sa otec dobrovoľne vzdáva potenciálneho príjmu z tejto činnosti, osobitne ak preberá ako konateľ hmotnú zodpovednosť za konanie tejto spoločnosti. Súd je toho názoru, že vzhľadom na dosiahnuté výsledky tejto spoločnosti, je potrebné prihliadať aj na potenciálny príjem otca v tejto spoločnosti.

52. V zmysle ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20% až 30% zo sumy jeho čistého príjmu, pričom však v každom konkrétnom prípade je potrebné zohľadniť skutočné možnosti a schopnosti každého z rodičov a skutočné odôvodnené potreby posudzovaného dieťaťa. Je potrebné ďalej zdôrazniť, že všetky deti majú rovnaké právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom „výživou“ dieťaťa na ktorú obidvaja rodičia prispievajú sa pritom rozumie zaobstarávanie resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný, telesný a duševný rozvoj dieťaťa, nevynímajúc aj náklady potrebné na uspokojovanie jeho bytových potrieb.

53. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti povinného rodiča súd vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe, keď výška výživného povinného rodiča by mala predstavovať 20% až 30% (t. j. z čistého príjmu povinného rodiča na všetky vyživovacie povinnosti. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti potom súd vychádzal z ustáleného priemerného mesačného príjmu otca 4.696 eur v čistom (priemerný netto príjem zo zamestnania 2.491 eur, priemerný potenciálny príjem z výkonu podnikania a činností vykonávaných pre vlastnú spoločnosť vo výške 1.245 eur a priemerný príjem z odmien od tzv. farmaceutických spoločností vo výške 960 eur). Je náročné pre súd kvantifikovať akého ďalšieho príjmu sa otec vzdáva z podnikania ako spoločník H. x Z., s. r. o. a z výkonu činnosti konateľa G., s.r.o. Súd ale ustálil, že hospodárska kondícia týchto spoločností umožnila otcovi navýšiť jeho kumulatívny príjem aspoň o sumu ďalších 1.000 eur mesačne, vzhľadom na potenciálne hospodárske výsledky spoločnosti H. N. (pri efektívnom vynakladaní niektorých výdavkov, osobitne na marketing), čerpanie peňažných výhod prostredníctvom výdavkov spoločnosti a primeranú odmenu za činnosť konateľa pre spoločnosť G..

54. Na základe všetkých týchto skutočností je súd toho názoru, že potenciálny príjem otca z podnikania, spolu z príjmami zo závislej činnosti, odplaty od tretích subjektov umožňuje otcovi dosahovať v rozhodnom období takú úroveň čistých mesačných príjmov, na základe ktorých by mal byť schopný uspokojovať mesačné výživné na maloletú E. vo výške 750 eur.

55. Súd prihliadal aj na skutočnosť, že otec má okrem vyživovacej povinnosti k maloletej aj vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére F., ktorú si plnil vo výške 600 eur mesačne a vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi U. nar. XX.XX.XXXX, ktorú súd do 08/2018 ustálil na sumu 350-400 eur mesačne (vzhľadom na príjmy a výdavky matky maloletého do 08/2018 vo výške cca. 300 eur, jeho dôvodné potreby vzhľadom na nízky vek, a významný podiel jeho matky na osobnej starostlivosti o maloletého) a od 09/2018 na sumu približne 450 eur, keď maloletý nastúpil do súkromného predškolského zariadenia (s mesačným poplatkom 400 eur) s čím boli spojené nové výdavky, ale zároveň aj podiel jeho matky

na výživnom v peňažnej forme sa zvýšil, keďže začala pracovať a miera jej osobnej starostlivosti o maloletého sa znížila.

56. Celková výška vyživovacej povinnosti otca v rozhodnom období na všetky jeho deti tak bola vo výške 1.700 eur až 1.800 eur, čo zodpovedá približne 30% zo sumy 5.700 eur až 5.800 eur, teda príjmu, ktorý bol otec schopný mesačne v rozhodnom období dosahovať.

57. Matka sa v návrhu domáhala výživného v celkovej výške 1.300 eur ako bežné výživné a sumy 500 eur na tvorbu úspor. Neskôr svoj návrh upravila na sumu 1030 eur. Súd poukazuje, že takáto suma výživného by spolu s výživným, ktoré otec plní voči ďalším dvom deťom predstavovala celkovo sumu približne 2.000 až 2.100 eur. Keďže výživné sa platí zo sumy 20% až 30% netto príjmu povinného rodiča, mesačné netto príjmy otca, by pri takejto sume výživného museli predstavovať sumu približne 7.000 eur, pričom nebolo preukázané, že otec mohol z výkonu závislej a podnikateľskej činnosti a činnosti pre tzv. farmaceutické spoločnosti takýto príjem dosiahnuť. Len pre ilustráciu súd uvádza, že otec by musel mať len z podnikania príjem minimálne na úrovni viac ako 2.500 eur mesačne, pričom dosiahnuté podnikateľské výsledky spoločnosti H. N. tomu nezodpovedajú, keďže nie je možné prihladať len na príjmy spoločnosti ale aj na jej výdavky. Z uvedeného dôvodu ani pri zohľadnení matkou tvrdeného ekonomického životného nadštandardu nie je možné takéto príjmy mať za preukázané. Navyše matkou tvrdený životný nadštandard otec poskytoval v čase, kedy žil s maloletou a matkou v spoločnej domácnosti a nemal ďalšie náklady, ktoré mu vznikli narodením ďalšieho dieťaťa a nákladov na ďalšiu domácnosť, čím sa prirodzene musel znížiť aj životný štandard maloletej, keďže potenciálne zdroje financovania jej životných potrieb sa rozdelili pre viacero osôb.

58. Matka navyše ani nepreukázala, že by na výživu maloletej vynakladala v rozhodnom období výdavky vo výške ako ich uviedla. Rovnako aj niektoré výdavky uvedené matkou presahujú odôvodnené potreby maloletej. Matka argumentovala zachovaním dovtedajšej ekonomickej životnej úrovni, pričom poukázala na letné a zimné dovolenky, súkromné vzdelávanie, nákup luxusného oblečenia/obuvi pre maloletú. Súd je toho názoru, že vyživovacia povinnosť otca vo forme peňažného plnenia vo výške 750,- eur mesačne, a tiež úhrada nákladov na bývanie maloletej vo výške približne 80 eur, spolu s peňažným výživným od matky vo výške 70 eur (spolu je tak na výživné v peňažnej forme uhrádzaná suma 900 eur, čo zodpovedá aj miere vyčíslených výdavkov na výživu maloletej) umožní zachovať životnú úroveň maloletej na úrovni, ktorá je blízka jej pôvodnej životnej úrovni v čase, kedy otec žil v spoločnej domácnosti s maloletou. Maloletá naďalej mohla v rozhodnom období navštevovať súkromné vzdelávacie zariadenie, čo jej poskytuje lepšie predpoklady pre jej budúce uplatnenie, v porovnaní s rovesníkmi a naďalej bývala v pôvodnom nadštandardne zariadenom rodinnom dome.

59. Súd preskúmal aj nadobudnutie nehnuteľnosti - rodinný dom a pozemky zapísané na LV č. XXXX, k. ú. Z., nakoľko matka uvádzala, že na financovaní kúpnej ceny sa podieľal aj otec a táto skutočnosť tak podľa matky preukazuje jeho vyššiu životnú úroveň. Tvrdenia matky o tom, že otec nehnuteľnosť nadobudol sa dokazovaním nepreukázali. Predmetné nehnuteľnosti kupovala partnerka otca O. F., ktorá dňa 16.02.2018 uzatvorila ako kupujúca, spolu s U. F. ako ďalším kupujúci kúpnu zmluvu s predávajúcim W. U. na predmetné nehnuteľnosti, za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 275.000 eur. Z tejto sumy O. F. uhradila preddavok vo výške 20.000 eur a časť kúpnej ceny vo výške vo výške 95.000 eur a nadobudla tak spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/3. Zostatok kúpnej ceny vo výške 160.000 eur uhradil U. F. a nadobudol tak spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 2/3. Z článku 6 kúpnej zmluvy tiež vyplýva, že kupujúci sa dohodli, že v prípade ak O. F. vyzve U. F. uzatvoriť kúpnu zmluvu na jeho spoluvlastnícky podiel do 30.06.2019, kúpna cena bude 160.000 eur a U. F. sa zaviazal takúto kúpnu zmluvu uzatvoriť. Dňa 03.07.2019 uzatvoril U. F. ako predávajúci s kupujúcou O. F. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol spoluvlastnícky podiel 2/3 na predmetných nehnuteľnostiach za dohodnutú kúpnu cenu 160.000 eur, ktorú sa kupujúca zaviazala uhradiť v deň uzatvorenia prevodom na účet predávajúceho SK XX XXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Za účelom financovania kúpnej ceny uzatvorila O. F. a U. N. ako dlžníci zmluvu o splátkovom úvere so Slovenskou sporiteľňou ako veriteľom, na základe ktorej im bol poskytnutý 27.05.2019 úver vo výške 170 tisíc eur. Otec uviedol vo svojej výpovedi, že sa na financovaní kúpy domu nepodieľal. Svedkyňa F. uviedla, že čerpala z banky hypotéku vo výške 170 tisíc eur a má požičaných od rodiny 50 tisíc eur. Rodinný dom kupovala najskôr do podielového spoluvlastníctva keďže nemali dostatok finančných prostriedkov. Otec nefinancoval nadobudnutie rodinného domu. Predkupná klauzula dojednaná s U. F. bolo uzatvorená z dôvodu, že ho požiadala o pomoc s kúpou, bol ochotný jej

pomôcť tým že mu prisľúbila vrátenie peňazí ktoré vynaložil na kúpu svojho podielu do času kým budú usporiadané pomery v rodine jej partnera.

60. Svedok F. pri prvom výsluchu uviedol, že je spoluvlastníkom nehnuteľnosti, ktorú kúpil vo veľkosti 2/3. Oslovila ho kupujúca O. F., že nemá dostatok peňazí. Kúpu nehnuteľností vnímal ako investíciu poznal predávajúceho, ale nepoznal presnú adresu, nevedel popísať dispozíciu a vybavenie nehnuteľnosť. Kúpu nehnuteľnosti vnímal ako investíciu, túto financoval z úspor a z pôžičky, s tým, že vrátenie pôžičky je dohodnuté s veriteľom v dlhšom časovom horizonte. Otec mu neposkytol žiadne peňažné prostriedky. Pri opakovanom výsluchu uviedol, že O. F. ho oslovila s prosbou o pôžičku peňažných prostriedkov na kúpu domu, pričom jej navrhol že odkúpi časť nehnuteľností, čo považoval za rozumnú investíciu, pričom on mal zaplatiť 165.000 eur. Na uvedenej sume sa dohodli. Kúpu financoval z vlastných zdrojov a časť z pôžičky asi stotisíc eur od rodiny ako krátkodobú výpomoc. Peniaze mu poskytol strýko L. P.. Takýmto spôsobom chcel pomôcť O. F., pričom jej nechcel požičať peňažné prostriedky, ale istil sa kúpou podielu, ktorý v lete 2019 predal za rovnakú kúpnu cenu, za akú svoj podiel aj nadobudol. Uviedol, že otec mu neposkytol na kúpu podielu žiadne peňažné prostriedky. Svedok F. predložil potvrdenie o tom že kúpna cena ktorú uhradil za podiel, ktorý na nehnuteľnostiach nadobudol bola uhradená vo výške 160.000 eur z účtu L. P. na účet advokáta, ktorý realizoval úschovu pre pôvodného predávajúceho. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že O. F. uhradila kúpnu cenu vo výške 160.000 eur nie na účet svedka F., ale celú sumu uhradila na účet L. P.. Z vykonaného dokazovania k tejto skutočnosti, nie je preukázané, že by sa otec akýmkoľvek spôsobom podieľal na financovaní kúpnej ceny, keď táto bola uhradená v kombinácii výťažku z predaja nehnuteľnosti O. F., pôžičiek a úveru. Hoci U. F. vystupoval zjavne v celom procese len ako zástupná zmluvná strana, pričom o svojom postavení súdu neuvádzal pravdivé informácie, súd nedospel k záveru, že by a otec z vlastných zdrojov na financovaní nehnuteľnosti podieľal.

61. Nakoľko otec je zaviazaný platiť výživné na maloletú od 30.05.2017, nedoplatok zročného výživného za obdobie od 30.05.2017 do 28.02.2019 predstavoval sumu 2.298,38 eur. V konaní bolo nesporným, že otec zaplatil za rozhodné obdobie mesačné výživné vo výške 13.500 eur (16 x600 eur, 1 x1200 eur a 3 x 900 eur). Na splnenie dlhu zročného výživného bolo dôvodným, vzhľadom na povahu prejednávanej veci (vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa), na povinný nárok (nárok na výživné) a osobné a majetkové pomery oboch rodičov maloletej určiť lehotu dlhšiu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP). Pri určení samotnej paričnej lehoty (lehoty na plnenie) súd dospel k záveru, že primeranou lehotou je obdobie 12 mesiacov, riadiac sa pri svojom rozhodnutí úvahou, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami výživou povinného, otec mal dostatok času pripraviť sa na platenie zročného výživného popri bežnom výživnom za obdobie od podania návrhu, otec maloletej si bol vedomý svojej povinnosti prispievať na jej výživu a tak je rozumné predpokladať, že si na splatenie takéhoto dlhu vytvoril adekvátnu finančnú rezervu (minimálne redukovaním svojich plánovaných mesačných výdavkov). Súd povolil otcovi zročný dlh na výživnom zaplatiť k rukám matky maloletej v 11splátkach po 191 eur mesačne a jednej splátky po 197,38 eur až do úplného zaplatenia dlhu teda tak, aby tento dlh bol uhradený do 12 mesiacov.

62. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

63. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

64. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

65. Podľa 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

66. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).